

37- CHUYỆN VỊ TIÊN GIÀ

Đức Phật ở tại thành Vương xá. Bấy giờ vua A-xà-thế mỗi ngày hiến cúng cho Đề-bà-đạt-đa năm trăm nồi cơm và được rất nhiều lợi dưỡng.

Các Tỳ-kheo bạch Đức Thế Tôn:

–Vua A-xà-thế mỗi ngày hiến cúng cho Đề-bà-đạt-đa năm trăm nồi cơm.

Đức Phật nói:

–Này các Tỳ-kheo, chớ ưa thích sự được nhiều lợi dưỡng của Đề-bà-đạt-đa.

Ngài liền nói bài kệ:

*Chuối sinh trái cây khô,
Lau, tre cũng như vậy
Lùa mang thai thì chết
Con la cũng như thế
Kẻ ngu tham lợi dưỡng
Bị người trí cười chê.*

Đức Phật nói bài kệ rồi, bảo các Tỳ-kheo:

–Đề-bà-đạt-đa đâu phải chỉ có ngày hôm nay mới bị lợi dưỡng làm hại, bài báng, chê bai Ta, mà ở trong quá khứ cũng vậy.

Các Tỳ-kheo bạch Đức Phật:

–Câu chuyện của quá khứ như thế nào?

Đức Phật nói:

–Ngày xưa, ở nước Ba-la-nại, trong núi Tiên, có hai vị Tiên, một người già đã đắc được năm thần thông, còn một người trẻ, hoàn toàn chẳng chứng đắc gì cả.

Bấy giờ vị Tiên nhân già liền dùng thần lực bay đến xứ Uất-đơn-việt lấy lúa thơm chín đem về ăn chung; lại đến cội Diêm-phù thọ lấy quả Diêm-phù-đê về ăn chung; lại đến cung trời Đao-lợi lấy thức ăn trời Thiên tu Đà vị về ăn chung. Vị Tiên trẻ thấy vậy, trong tâm rất ngưỡng mộ cho là hy hữu, mới nói với vị Tiên già:

–Mong ngài truyền dạy cho tôi năm phép thần thông.

Vị Tiên già đáp:

–Nếu có tâm tốt khi được năm thứ thần thông thì chắc chắn có lợi ích, còn nếu không có lòng tốt thì ngược lại sẽ bị ác hại.

Song vị Tiên trẻ vẫn ân cần cầu thỉnh mong được thọ giáo.

Bấy giờ vị Tiên già liền dạy cho vị Tiên trẻ năm phép thần thông và vị ấy liền chứng được. Khi đã chứng được năm phép thần thông vị ấy ở trước đại chúng hiện các thứ thần túc. Từ đó về sau được nhiều danh xưng và lợi dưỡng. Đối với vị Tiên già thì vị ấy lại sinh tâm ghen ghét, phỉ báng cùng khấp. Do đó, nên liền bị mất hết thần túc.

Mọi người nghe việc ấy, cùng nhau nói:

–Vị Tiên nhân già là bậc Tôn túc đức độ, mà Tiên nhân trẻ này sinh lòng ngang ngược, hủy báng.

Vì vậy, họ tức giận vị Tiên trẻ, ngăn chặn trước cửa thành không cho vào, cho nên vị Tiên trẻ bị mất hết lợi dưỡng.

Nếu muốn biết vị Tiên nhân già lúc đó là ai? Thì đó chính là thân của Ta. Còn vị Tiên trẻ lúc ấy chính là Đề-bà-đạt-đa.